

prostě: »Stav. komise ničeho nenamítá a dává návrh obecní radě, aby úprava jámy byla povolena.« Poukazem na »nařízení stav. komise«, jakého tu ve skutečnosti není, nejsou tedy ona opatření, jichž provedením stav. úřad zřejmě chtěl povolení stavební vázati, dostatečně precisována.

Také jinak není patrné, zda stav. úřad chtěl do stav. povolení po-
jati všechny podmínky stav. a zdrav. znalecm navržené, či jen některé
z nich a které. Rovněž, jak stížnost právem vytýká, nebylo dbáno před-
pisů § 36 stav. ř., aby změny, jež se podle výsledků komis. jednání mají
v předmětu stavebním provést, byly v plánech vyznačeny. Ze stav. po-
volení I. stolice není takto patrné, zda a jak dalece byl jím vzat zřetel
na výsledky komis. šetření stav. a není v něm jasně vysloveno, zda
a která opatření znalci navrhovaná se stavebníku ukládá provést. Po-
něvadž tato neurčitost stav. povolení ztížila st-li jeho obranu a žal.
úřadem, jenž výrok I. stolice se změnou provedenou II. instancí prostě
potvrdil, odstraněna nebyla, nelze nař. rozhodnutí po této stránce co do
jeho zákonitosti a formální správnosti se zřetelem na obsah komis. ři-
zení stav. a na námítky st-logy přezkoumávati, pročez bylo je v základě
§ 6 zák. o ss zrušiti.

Č. 6818.

**Veřejní zaměstnanci (Slovensko): Zákon č. 287/24
se netýká zaměstnanců župních, tedy ani předsedy sirotčí stolice.**

(Nález ze dne 19. října 1927 č. 21.167.)

Věc: Koloman G. v Bratislavě proti ministru s plnou mocí pro
správu Slovenska stran úpravy pensijních požitků.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Úřad min. pro Slov. upravil rozhodnutím z 31. ledna
1926 pensijní požitky st-le, který byl jako předseda sirotské stolice
v roce 1919 pensionován, podle zásad zák. č. 310/24. St-l podal do
tohoto rozhodnutí stížnost z důvodu, že žal. úřad upravuje mu pensi,
přihlížel k ustanovením zák. č. 99/21 a nehleděl k zák. č. 287/24, který
prý nařizuje posuzovati stejně staré i nové pensisty a který prý v odst.
2 §u 1 jasně vyslovuje, že pensisti, jichž pense podle zák. č. 99/1921
byla upravena, mají nárok na úpravu dle zák. č. 287/1924 a na po-
souzení svého nároku dle předpisů pro novopensisty a jest prý proto
úprava jeho pense nesprávná.

Stížnost neshledal nss důvodnou.

V odst. 2 §u 1 zák. z 22. prosince 1924 č. 287 Sb., jehož se stíž-
nost pro tvrzený nárok na úpravu pense podle tohoto zákona dovolává,
se stanoví, že odpočivné požitky zaměstnanců jmenovaných v odstavci 1,
kteří za činné služby nepodléhali ustanovením zák. ze 7. října 1919
č. 541 Sb., nebo z 19. března 1920 č. 186 Sb., nebo z 20. prosince 1922
č. 394 Sb., upraveny budou podle tohoto zákona jen pod tou podmín-
kou, že byly jejich základní odpočivné nebo zaopatř. požitky upraveny
podle zák. ze 3. března 1921 č. 99 Sb. Odstavec 1 § 1 cit. zákona jedná
pak o odpočivných požitcích úředníků státních, soudců, státních učitelů

a státních zaměstnanců, náležejících do kategorie zřízenců. dále četnických důstojníků, mužstva a kancelářských zřízenců u četnictva a pozůstalých po takových zaměstnancích.

Ale st-l byl podle správních spisů předsedou sirotčí stolice, tedy úředníkem župním. Nepatří tudíž k žádné z kategorií úředníků a zaměstnanců státních, uvedených v odst. 1. § 1 cit. zák. a nemůže se pak naň vztahovati ustanovení odst. 2 § 1 téhož zák. Ale na st-le nevztahují se ani jiná jeho ustanovení, poněvadž zákon tento nedotýká se vůbec úředníků a zaměstnanců župních.

Pens. požitky župn. úředníků upravuje zák. z 19. prosince 1924 č. 310 Sb., jak to již také z jeho nadpisu je vidno, a podle tohoto zákona žal. úřad také st-lovy pens. požitky upravil.

Že by pak žal. úřad při úpravě požitků těch podle tohoto zák. byl jednal proti některému jeho ustanovení, stížnost netvrdí.

Č. 6819.

Učitelstvo. — Státní občanství: Učitelka veřejné školy národní ztrácí provdáním za cizího státního příslušníka čsl. státní občanství, pozbývá tím svého učitelského místa jakož i požitků jak aktivních tak zaopatřovacích a nemůže z důvodu tohoto sňatku s úspěchem uplatňovati nárok na odbytné podle zák. č. 455/19.

(Nález ze dne 20. října 1927 č. 21.513.)

Prejudikatura: Boh. 4354/25 a 6485/27 adm., pak ze 14. IX. 1927 č. 18796/26.

Věc: Vilemína Z. proti ministerstvu školství a národní osvěty stran odbytného.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podáním z 31. října 1924 zažádala st-lka za zproštění ze služby školní dnem 31. prosince 1924, ježto se hodlá provdati; tímž podáním zažádala současně za odbytné. Zshr. mor. tuto žádost zamítla, a to z těchto důvodů: Podle předloženého oddacího listu, provdala se žadatelka dne 23. prosince 1924 za Ericha Z., soukr. úředníka ve Vratislavi, kterýž. jest něm. občanem státním, což vysvitá z osvědčení, vydaného polic. presidentem ve Vratislavi dne 24. září 1924. Podle §u 32 o. z. o. pokud se týče §u 19 vystěhovaleckého patentu z 24. bezna 1932, sb. zák. soud. č. 2557, ženy, požívající stát. občanství, které se provdaly za cizozemce, pozbývají provdáním stát. občanství. Pozbyla tudíž žadatelka dnem provdání, tedy dnem 23. prosince 1924, stát. občanství v čsl. republice. Ježto podle §u 1 zák. z 10. dubna 1919 č. 205 Sb. mohou býti učiteli veř. škol obec. a občan. ustanoveni toliko státní občané čsl., pozbyla svrchu jmenovaná dnem, kdy ztratila čsl. státní občanství provdáním, také svého místa jakožto veř. učitelka obecné školy. § 3 zák. ze 24. července 1919 č. 455 Sb. předpokládá, že učitelka, žádající za odbytné, dobrovolně vystoupí ze školní služby, čehož však podle svrchu uvedeného nebylo v daném případě. Svrchu jmenovaná žádala sice, aby dnem 31. prosince 1924 vzhledem na nastávající sňatek byla vyvázána ze školní služby, vyvázána však nemohla býti tím dnem, ježto již před tím, t. j. dne 23. prosince 1924, nedobrovolně pozbyla školní služby.